

[Korsgaard.]

visse Ændringer i Forslaget. Om det vil ske, maa Fremtiden vise.

Jeg vender mig saa til Merindkomstbeskatningen af Aktieselskaber. Den saakaldte Professorkommission udtaler i sin Betænkning, at Aktieselskaberne efter dens Mening er beskattet saa haardt, at det ikke vil være rimeligt at beskatte dem haardere. Som saa mange andre af Forslagene adskiller ogsaa dette sig fra Professorudvalgets. I de fleste Tilfælde kan man vel nok sige, at Forslagene er blevet mildere, men her er det i hvert Fald blevet strengere. Nu tror jeg trods alt ikke, at Merindkomstbeskatningen af Aktieselskaberne vil ramme saa forfærdelig mange alt for haardt. Det kommer naturligvis til at gælde her, lige som ved Beregningen af Merindkomstkatten overhovedet, at det i ganske særlig Grad er dem, der ikke har haft Indtægter i Sammenligningsaarene, som bliver haardt ramt. Jeg har selv den Glæde at have med et saadant Selskab at gøre. Aktierne ejes stort set af Staten, saa i det givne Tilfælde kan det vel ikke gøre saa ondt, for det bliver blot at flytte Pengene fra en produktiv Virksomhed med Staten som Ejer lige ind i Statens Kassebeholdning.

Med Hensyn til Sammenligningsaarene vil jeg i øvrigt gerne gøre den Bemærkning, at det er mig en stor Tilfredsstillelse, man har taget Skatteaaret 1940—41 med; det vil altsaa praktisk talt sige, at man regner med hele Driftsaaret 1939, idet det normale jo dog er, at Selskaber følger Kalenderaaret. Jeg ved naturligvis, at der er Undtagelser, men det er da vist ikke saa forfærdelig mange. Dette maa uvilkaarligt opfordre til, naar vi næste Aar skal behandle Forslagene, at man saa ogsaa — hvis vi da ikke til den Tid faar en helt anden Form for Merindkomstbeskatningen, eller hvis den ikke helt bortfalder — tager Skatteaaret 1940—41 med; medens man jo tidligere kun har taget de fire foregaaende Aar med.

Første Afsnit indeholder i § 19, Stk. 1, a, en for mig interessant Opstilling, som jeg i og for sig ikke har det allerfjerneste at indvende imod, tværtimod, jeg vilde gerne vide, hvem der har fundet paa den, for det er en forstandig Opstilling. Man siger nemlig her, at Merindkomstkatten af Aktieselskaber beregnes i og for sig ikke af det, de pengemæssigt har tjent, men af den Merindkomst, som bliver tilbage, naar de har betalt de Beløb, som er en Følge af de Skatter, der i Forvejen hviler paa Virksomheden. Jeg er glad ved, at der her er

slaaet Hul paa noget, som jeg i hvert Fald synes er skævt. Efter min Mening bør man i denne Henseende gaa langt videre; at man ikke kan gøre det i dette Øjeblik, er jeg naturligvis fuldkommen klar over, men senere.

Jeg vil ogsaa gerne i denne Forbindelse nævne en Gruppe af Mennesker, der efter min Tro ved Krigskonjunkturskatten bliver meget haardt ramt. Det er de meget store Landejendomsbesiddere. Af Statistikken fremgaar det, at de, der virkelig har tjent mere inden for Landbruget, det er ikke de smaa, det er daarligt nok de mellemstore, det er de største. Men jeg synes aldrig, at man gør op, hvad de har tjent, naar den Skat, som de faktisk maa betale af disse Indtægter, bliver trukket fra, og dette vil efter min bedste Overbevisning forandre Billedet ganske overordentligt.

Nu har vi altsaa her i § 19, Stk. 1, a, faaet indført et Princip gaaende ud paa, at man i visse Tilfælde gaar efter, hvad det egentlig er, vedkommende har tjent, naar Skatten er trukket fra, og det er det, jeg altsaa haaber, der vil blive Lejlighed til senere at videreføre, ligesom jeg i øvrigt ogsaa haaber paa, at man vil erkende, det er en Urimelighed som almindelig Formue at beskatte en Formue, om hvilken Staten i Forvejen ved, at den selv, inden det følgende Aars Udgang, vil tage praktisk talt det hele. Dette Punkt aabner for mig Perspektiver, som jeg vel ikke tror at den højtærede Finansminister vil kunne følge mig i, men jeg vil i hvert Fald haabe, han kan forstaa, at man kan faa Drømmesyner ved at betragte dem. Det er jo ikke altid, Drømme bliver til Virkelighed, og det tør man vel heller ikke regne med i det givne Tilfælde.

Derefter nogle faa Ord om bunden Opsparing for Aktieselskaber. Her vil jeg navnlig hæfte mig ved, hvilke Undtagelses-tilfælde der kan være, navnlig hæfte mig ved, om det, hvis man paa anden Maade end den her foreslaaede faktisk anbringer sine Penge paa en saadan Vis, at de er af Vejen, om dette saa ikke maa kunne være lige saa godt, som at Staten tager dem ind i sin særlige Bank. Der er over for mig nævnt det specielle Tilfælde, som ogsaa den højtærede Finansminister kender, nemlig at Selskaber under visse Omstændigheder agter at tegne ret store Beløb i Luftfartsselskabet. Det er jo ganske givet, at de Penge, man her eventuelt vil tegne, ikke kan komme ud paa Markedet, saa længe Krigen varer, og det er vel ogsaa nogenlunde sikkert, at der vil gaa et Stykke Tid, før de bliver rente-